

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabilienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmanda ...

In Epistolam B. Pauli ad Romanos

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

9. Sed cùm venisset mandatum, peccatum reuixit. 10. Ego autem mortuus sum, & inuentum est mihi mandatum quod erat ad vitam, hoc esse ad mortem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39447

non iustificat: quia comminatur, & seruiti-
more sub iugo tenet, irritando magis con-
cupiscentiam, & prauaricationem augendo.
Hoc nunquam ex Pauli litera agnoscere Cal-
vinus vult, ne verum gratiae effectum fateri
cogatur, quae hunc terrorem tollit, & praua
in directa, aspera in vias planas conuertit, sicuti
de Christi gratia praedictum fuit. In hunc fi-
nem, & vt commentitiu suum legis rigorem,
quoad perfectam eius obseruationem (quam
nulla Scriptura docet) stabiliat, haec ita ver-
ba deprauauit, deprauaturus mox & alia, vt
in proximo textu videbimus.

9. Sed cum venisset mandatum, peccatum reuixit.
10. Ego autem mortuus sum, & inuentum est mihi
mandatum quod erat ad vitam, hoc esse ad mortem.

Pergit Apostolus in eo peccatore descri-
bendo qui sine sensu & conscientia pecca-
ti vitam agens, omni scelere & maleficio
contaminatam, tandem audito mandato
Dei peccatum prohibente, poenasque pec-
cato comminante, pro eo quod Dei volun-
tatem amplecti & a peccato desistere debuit,
magis ad peccandum irritatus, & maior pra-
uaricator effectus est. Cum, inquit, venisset
mandatum, id est, intelligere legem Dei coe-
pissent; peccatum reuixit, id est, iam mihi in-
notescere coepit, meque vehementer arguere,
sensum mihi & conscientiam peccati acerbam
ingerere. Ego autem mortuus sum, id est, mor-

Peccato-
ris descri-
ptio, qui
audito
mandato
magis
peccat:

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tuum me esse mortuū; destinatum cogno-
 quia victus à peccato, victus à dulcedine
 consuetudine peccati, prohibente lega-
 gis ad peccādum exarsit. Atque hoc demum
 modo, *mandatū quod erat ad vitam*, id est, quod
 mihi ideo datū erat, vt *faciendo illud vincerem*
 eo, vitamque æternā acquirerem (dixit enim
 legislator, *Si vis ad vitam ingredi, serua manda-
 ta*) fuit iam mihi ad mortem, id est, mortis ac di-
 nationis meæ tum testimonium certius, tum
 occasio vehementior; non sanè vitio legis,
 sed vitio prauitatis meæ, quod in sequenti
 versiculo perspicuè docebit.

Caluinus
 textum si-
 bi aduer-
 sariem
 dissimu-
 lat.

Hic Calvinus, agnoscens quidem ab-
 niente mandato reuixisse peccatum, sed
 per legem detectum & patefactum esse, pro-
 termissio penitus quod Paulus subiungit
 Ego autem mortuus sum, nec illorum verborum
 vlla prorsus explicatione allata, Mandatum
 fuisse ad mortē, hoc sensu exponit: *Quia nemo
 nostrū qui legi obtemperet, non potest asserere nisi mor-
 tem.* Qui sensus Apostoli verbis contra-
 dit. Dicit enim Apostolus, *datū esse mandatū
 ad vitam.* Potest igitur dare vitam, nec sempiternam
 affert mortem. Potest, inquam, non ex lege
 sed per gratiam Christi, id est, per dilectionem operando
 beneque operando mandata seruat. Non
 sanè hominum est qui absque gratia Christi
 legi obtemperat; falsum tamen est, quod
 potest asserere nisi mortem, quia cū gratia Christi

Caluinus
 Pauli cō-
 tradic it.

Gal. 5.

Et sic peccatum
 tibus Ap
 & perue
 erat, opera
 peccatum
 Hic C
 siltens, m
 ceptam
 quomo

afferit vitam. Sed quo sensu Apostolus dixerit, *mandatum esse ad mortem*, iam proxima eius verba lucidissimè declarât: quæ etiâ idcirco Calvinus deprauat, vt iam videbimus.

11. *Nam peccatum, occasione accepta per mandatum, seduxit me, & per illud occidit.*

It Apostolus mandatum factum esse ad mortem, non quia nisi mortem adferat, vt impia Caluini glossa habet; sed quia peccatum, id est, prauitas vitiosa cordis humani, occasione accepta per mandatum, id est, magis irritata per mandatum (nam desiderij prohibiti fructus dulcior est, ait Augustinus hunc locum exponēs) seduxit hominem, id est, auxit peccandi desiderium; & per illud occidit, id est, per tale desiderium occasione mandati excitatum, augendo peccatū, animæ mortem attulit. Sic non quia lex afferre vitam non potuit, sed quia prauitas humana, sine gratia Christi, legis mādato abutitur, factum est mandatum per occasionem ad mortem. Et sic peccatum apparuit peccatū, (ait in sequentibus Apostolus) id est, suam prauitatem & pueritatem detexit, per id, quod bonum erat, operando mortem, vt esset supra modum peccās peccatum per mandatum.

Hic Calvinus corruptelis suis gnauius insistens, nec occasionem per mandatum acceptam, qualis fuerit, vno verbo enarrat; nec quomodo peccatum, occasione accepta per

A a 3 manda-

In expos. quarundā proposit. in epist. ad Rom.

Verf. 13.

Caluin. textus sibi aduersante, dissimulat.